

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714212802.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, Y., proti odporkyni K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. XXXX/X, X. - C., o určenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. 01. 2015, č. k. 12C/135/2014 - 44, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom odporkyni uložil povinnosť prispievať navrhovateľke mesačným výživným 140,- eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 03. 09. 2014 domáhala výživného vo výške 140,- eur mesačne od podania návrhu, na pojednávaní dňa 13. 01. 2015 uviedla, že žiada výživné od právoplatnosti rozhodnutia. Uviedla, že vzťah s matkou sa zhoršil, matka v Rakúsku zarába 800,- eur brutto za dva týždne, dva týždne je doma. Navštevuje vysokú školu, finančne jej pomáhajú tety.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil skutkový stav, na základe ktorého mal zistené, že otec navrhovateľky je zaviazaný prispievať jej sumou 140,- eur mesačne od 01. 09. 2012 na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen, ktorým bol schválený zmier. Z potvrdenia o štúdiu mal preukázané, že navrhovateľka je od 06. 10. 2014 do 31. 08. 2015 študentkou ročníka prezenčného.

Súd viazaný petitom zistil, že príjem matky je 840,- eur mesačne, určil výživné vo výške 140,- eur. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku sa odvolala odporkyňa. Žiadala ho zrušiť s poukazom na to, že navrhovateľka ukončila Súkromnú vysokú školu v J. J. dňa 30. 06. 2014 a od tohto času doteraz má aj dlžobu v zdravotnej poisťovni, kde sa nepreukázala, že je študentkou. V júli 2014 si Hamburgu hľadala prácu, cestovala tam tri dni letecky a späť, potom odišla letecky do Talianska robiť ako čašníčka, aj to vzdala. Potom bola týždeň vo Viedni, a keď pomíňala za mesiac 3 000,- eur, v auguste 2014 bola nútená sa zamestnať v agentúre Sunset. Stala sa z nej opatrovateľka seniorov, dva mesiace práca v Nemecku, dva mesiace škola. Celý august a september 2014 pracovala, preto 02. 09. 2014 podala návrh na súd jej sestra C.. Táto dcéru navádza ku klamstvám. Pokiaľ dcéra študovala v J. J. nikdy netrpela núdzou. Keď chodila ako ona vraví brigádovať, psovi platila opatrovateľku. V októbri 2014 nastúpila do školy v Prahe, kde si so spolužiačkou vzali byt do prenájmu, ktorý bol prázdny a tak okrem drahého nájmu ho dcéra zariadila. Po

súde 01. 02. 2014 byt v Prahe nechala, nábytok odsťahovala a znova dva mesiace pracuje, pričom je momentálne v Berlíne, kde má zdravotné ťažkosti, preto si myslí, že takto sa študovať nedá.

K odvolaniu matky sa vyjadrila písomne navrhovateľka. Potvrdila, že občas pracuje na dohodu, čo pred súdom nezamlčala. Čo píše matka, považuje za výplody jej fantázie z dôvodu, že bojuje o svoje rodinné prídavky z Rakúska, o ktoré ju roky okráda, keďže s ňou nežije a ona ich napriek tomu vybavuje a platí z nich hypotéku, za ktorú si kúpila byt.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. zrušil rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. z týchto dôvodov.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu nie je správny, je predčasný, pretože súd nedostatočným spôsobom vykonal dokazovanie, z vykonaného dokazovania nevyvodil jednoznačný skutkový záver a nesprávne aplikoval príslušné normy Zákona o rodine.

Prvostupňový súd nesprávne pokračoval aj vo vzťahu k určeniu splatnosti výživného, ktoré určil odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Súd vo svojom rozhodnutí použil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 78 ods. 2, § 62 ods. 6, ktoré sa však na danú vec nevzťahujú, resp. z rozhodnutia nevyplýva, ako citované ustanovenia prvostupňový súd aplikoval na dané rozhodnutie.

Preto, aby mohol prvostupňový súd riadne rozhodnúť, je potrebné v prvom rade vykonať riadne dokazovanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude predovšetkým na pojednávaní naraz vypočúť navrhovateľku aj odporkyňu, pričom odporkyňa v konaní vôbec nebola vypočutá. Súd tak nemohol efektívne a dôsledne zistiť potrebné skutkové okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie v danej veci.

Súd nemal dostatočne zistený príjem odporkyne, pretože toto zistenie nevyplýva z vykonaného dokazovania tak, ako predpokladá Občiansky súdny poriadok, to znamená, že súd vyhodnotí dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti. V rozsudku uvádza, že príjem odporkyne je 800,- eur brutto mesačne, nie je však isté, či opisuje tvrdenie odporkyne alebo vychádza z vykonaného dokazovania, pričom nie je zrejmé, na základe čoho k tejto sume dospel. V spise sa nachádzajú doklady ohľadom príjmu odporkyne, ktoré prvostupňový súd žiadnym spôsobom riadne nevyhodnotil. Nie je ani zrejmé, či navrhovateľka ohľadom príjmu matky tento namieta alebo nie, navyiac, je rozdiel, či ide o príjem 800,- eur brutto alebo 800,- eur netto.

Súd sa nevysporiadal ani s rodinnými prídavkami, ktoré poberá, alebo poberala odporkyňa v Rakúsku. Je potrebné zistiť, koľko v skutočnosti tieto prídavky poberala a v akom období, pretože ide o dôležitú skutočnosť, ktorá má vplyv pri rozhodovaní.

Aj keď súd vychádzal z potvrdenia o návšteve vysokej školy, je potrebné, aby súd vykonal sám dopyt na vysokú školu, či navrhovateľka študuje alebo nie, aký je režim štúdia na tejto škole, keď z odvolania, ale aj tvrdenia odporkyne počas konania vyplýva, že navrhovateľka pracuje v zahraničí. To znamená, je potrebné zistiť, či navrhovateľka školu riadne navštevuje, či nemá absencie a aký je režim štúdia na tejto škole, teda či počas štúdia môže navrhovateľka brigádovať dlhšiu dobu v zahraničí. Taktiež je potrebné zistiť celkové náklady, ktoré musí navrhovateľka na školu vynakladať, ako aj to, či tieto sú riadne uhradené. Pokiaľ navrhovateľka býva v K. je potrebné, aby navrhovateľka predložila prípadnú nájomnú zmluvu alebo iný doklad o tom, kde býva a aké sú jej náklady (nájom, platba za internát a podobne).

Vzhľadom na tvrdenie matky ohľadom skutočnosti, že navrhovateľka nemohla podať návrh na začatie konania, bude potrebné sa vysporiadať so skutočnosťou, či návrh na začatie konania je riadne podpísaný navrhovateľkou, za týmto účelom vypočuje navrhovateľku a v prípade pochybnosti ohľadom daného podpisu odstráni daný rozpor. Daná skutočnosť má podstatný vplyv na to, kedy bol totiž návrh na súd podaný, pretože len od tejto doby je možné priznať výživné.

Prvostupňový súd aplikoval nesprávne ustanovenia Zákona o rodine, pričom aj keď vymenoval ustanovenia Zákona o rodine, napríklad vôbec nevychádzal z ust. § 75 Zákona o rodine, ktorý má podstatný význam pri rozhodovaní o uplatnenom nároku.

Pokiaľ súd aplikoval ust. § 78, z rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa zmenili pomery, resp. vo vzťahu k čomu, či odporkyňa bola zaviazaná platiť výživné na navrhovateľku alebo nie.

Súd musí aplikovať taktiež ust. § 77 ods. 1, v zmysle ktorého právo na výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Nesprávne je predovšetkým rozhodnutie, ak súd určil povinnosť prispievať od právoplatnosti rozhodnutia, pretože takéto rozhodnutie je neurčité. Súd môže priznať nárok na výživné od času, keď povinná osoba túto povinnosť riadne neplní. Aj keď to navrhovateľka takto žiadala, súd jej v tomto rozsahu nemôže vyhovieť predovšetkým z hľadiska prípadnej nevykonateľnosti takéhoto rozhodnutia. Pre rozhodnutie je dôležité aj to, koľko odporkyňa navrhovateľke plnila, od kedy sa navrhovateľka v skutočnosti domáha plnenia výživného, to znamená, od kedy jej odporkyňa výživné neplatí. Pretože pokiaľ by trvala na tom, že to bude od právoplatnosti rozhodnutia, nemôže mať vedomosť o tom, či v čase právoplatnosti rozhodnutia odporkyňa si svoju vyživovaciu povinnosť nebude riadne plniť. Z tvrdení navrhovateľky ani dostatočne nevyplýva, že by odporkyňa jej výživné neplnila, resp. v akom rozsahu. Otázku výživného nepredstavujú len prípadné prídavky z Rakúska. Súd sa vôbec nevysporiadal s charakterom danej dávky, ktorá mala byť priznaná odporkyni v Rakúsku, to znamená, či ide o dávku, ktorá patrí odporkyni alebo navrhovateľke. Súd taktiež nezisťoval a nevedol ani to, či v tomto čase na území Slovenskej republiky poberá na navrhovateľku rodinné prídavky. Aj túto skutočnosť bude musieť okresný súd zistiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené pochybenia prvostupňový súd doplní dokazovanie vo vyššie naznačenom smere, svoje rozhodnutie riadne odôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. dôkazy vyhodnotí v súlade s ust. § 132 O. s. p., avšak nie spôsobom ako to súd vykonal v piatom odseku na strane 2 rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd ustáli skutkový stav, a na takto zistený skutkový stav bude aplikovať príslušné ustanovenia Zákona o rodine, teda tie, ktoré sa na rozhodovanú vec vzťahujú, pretože použitie iných ustanovení robí rozhodnutie nepreskúmateľným a bolo by ho potrebné opätovne zrušiť.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.